

пріоритетної цілі, автоматичний вибір маршруту руху тощо. При прийнятті рішення щодо використання озброєння (летальна зброя) пріоритет у військових віддається саме людині [2]. Однак, небезпечно помилковим є усвідомлення того, що тільки людина в цьому ланцюзі здатна прийняти рішення щодо знищення живої сили чи техніки противника. Просто людина отримує більше інформації про обстановку на бою, тому може ефективніше виконати (швидше, точніше і тому подібне) бойове завдання.

Проте, наразі, техніко-технологічні системи штучного інтелекту динамічно розвиваються й активно стимулюються різноманітними науковими закладами у світі, а потенціал майбутніх розробок навіть важко уявити. Тому, якщо штучний інтелект зможе отримувати та обробляти той самий масив даних, що і людина, але з більшою швидкістю, а обладнання буде доступним для впровадження, людину неодмінно буде замінено на штучний інтелект.

Летальна автономна зброя може докорінно змінити спосіб ведення війни, і ознаменувати собою чергову воєнну революцію, на кшталт винайдення пороху чи атомної бомби. Етика делегування рішення щодо застосування такої зброї є важливою філософською та науковою проблемою. Тож, необхідно посилити контроль з боку мислячої громадськості за розгортанням різноманітних високотехнологічних проєктів, у яких використовується робототехніка і на правовому, політичному, моральному рівнях ретельно моніторити всі наукові та військово-промислові розробки, пов'язані зі штучним інтелектом. Оскільки у глобальному світі будь-який конфлікт між природним і штучним інтелектом здатен викликати прецедент невідконтрольності людині її ж творинь.

Список використаних джерел

1. Зленко Н. М. Проблема штучного інтелекту: соціально-філософський аналіз: *Філософія науки: традиції та інновації*. № 1 (17). Суми : Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, 2018. 98 с.

2. Niccolo Mejia. Autonomous Weapons in the Military – What’s Possible and What’s Legal. URL: <https://emerj.com/ai-sector-overviews/autonomous-weapons-in-the-military> (дата звернення 27.02.2021).

Мекшун В. С., здобувачка вищої освіти
ступеня доктора філософії 1 року навчання
Науковий керівник – **Киселиця С.В.**, к. філос. н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ДЕМАРКАЦІЯ ТРАДИЦІЙНОЇ ТА ЦИФРОВІЗОВАНОЇ РЕАЛЬНОСТІ: ЗВОРОТНІЙ БІК ДІДЖИТАЛІЗОВАНОГО СВІТУ

Характерною рисою сучасного суспільства є невідпинні процеси цифровізації, що відбуваються у всіх сферах людської діяльності. На зміну традиційному стилю життя прийшов «гаджетний», що супроводжується появою та використанням новітніх технологій, цифрової економіки, цифрових грошей, цифрової культури за допомогою застосування інформаційно-комунікаційних технологій.

Сучасний світ знаходиться в постійній динаміці, однак далеко не всі люди встигають пристосуватися до цих змін. Філософія їх мислення відстає від реальних темпів розвитку технологій, і, як результат, ми живемо у тому світі, який самі не до кінця розуміємо.

Класик німецької філософії Г. В. Ф. Гегель вважав, що «філософія повинна досягнути примирення свідомості з дійсністю» [1]. Однак через величезний потік інформації, який постійно змінюється, мозок людини не завжди здатен сприймати його раціонально. Причиною цього є захисна реакція нашого організму у вигляді злагодженої сукупності реакцій або фізіології вищої нервової діяльності. Адже для того щоб людина могла якісно засвоїти ту чи іншу інформацію, вона повинна пройти чотири основні етапи обробки пізнавального сигналу: сприйняття – розуміння – запам'ятовування – відтворення.

Поруч із беззаперечними перевагами цифровізованого світу, що значно спрощують наше життя, зменшують витрати часу на отримання тих чи інших послуг, можна також окреслити певні серйозні недоліки, що приховує епоха діджиталізації.

По перше, наше життя стає неначе «на долоні». Проходячи авторизацію на різноманітних сайтах, у спеціальних додатках, ми все більше надаємо персональної, конфіденційної інформації, яка не має гарантованого кіберзахисту, тим самим роблячи людину «інформаційно оголеною». Широке застосування таких технологій сприяє посиленому розвитку кіберзлочинності і лише безпека та кримінальна відповідальність не надто поспішають за цими тенденціями.

По друге, роботизований та автоматизований світ починає витісняти «людину» на різних процесах, тим самим збільшуючи розрив між бідністю та багатством. Головне завдання будь якого бізнесу отримати максимальний прибуток при мінімальних витратах. Таким чином, застосування штучного інтелекту для автоматизованого процесу певної роботи дасть можливість скоротити витрати, які б надавались «живим» працівникам у вигляді заробітної плати. Як результат, маємо скорочення кількості робочих місць і збільшення кількості безробітних. У кінцевому підсумку бізнесмени будуть примножувати свої статки, а так звана «середня ланка» збіднюватися.

Значна кількість мислителів минулого, Карл Маркс зокрема, вважали, що звільняючи час, який витрачався на тяжку працю, людина відкриває для себе можливості для саморозвитку та творчості, а заможність країни визначається обсягом вільного часу, що є наявним у її громадян. Однак, як показує реальність, цей самий час витрачається на пошуки шляхів «виживання» в сучасному світі у більшій мірі, аніж присвята його розкриттю творчого потенціалу.

Перед сучасним людинознавством логічно постають питання: як поєднати Людину і «Цифру» для їх органічного співіснування, адже цифровізований світ зможе існувати без Людини, але чи матиме він сенс? Чи не знищить «Цифра» свого творця?

У перегонах за передовими технологіями слід пам'ятати, що все це робиться виключно задля блага Людини. Тож, синергія цих двох світів і є перспективним напрямком розбудови філософських та методологічних основ суспільства майбутнього.

Список використаних джерел

1. Гегель Г. В. Ф. Феноменологія духа. Санкт-Петербург : «Наука», 1992. 389 с. URL: <http://psylib.org.ua/books/gegel02/> (дата звернення 09.03.2021).